

”Ordene danser”

Motto: "Jeg anerkender ikke længere jeres autoritet." - Glenn Bech (2023)

I Horsens, hvor ordene går sin egen vej,

Mellem det seje og mors bonde-drej.

Et sprog, der laver afstand, en kløft,

Følelsen af at tale ned til, som et tab af loft.

Magtesløs, når jeg prøver at forklare,

Ordene driller, som en dårlig hårklip - it's a nightmare!

Sproget svinder, som vand på et varmt tag,

Sådan som hun vil have det, kan jeg ikke - det er en sag.

Vi tager hinanden i en krammer, siger "nå pyt"

Ordene flyver væk som stjerner i natten.

Prøv igen, når ordene vender tilbage,

Forståelse i krammet, et ønske om forandring.

Mit sprog, en frihed, som et vildt flow,

Selvforståelse og blik på verden med et friskt show.

Privilegier følger i sprogets rutsjebane,

Uddannelse, en stemme fra barndommens bane.

Men fortrydelse, skygger af frigørelse,

Hvor glæden ved det ekstra svinder som en fjernelse.

Identiteter kolliderer, splittelse opstår,

Jeg skifter mig selv ud, for at passe ind - oh, hvad gør jeg da?

En anden identitet, en ikke-hjemme,

Halvt på udebane, aldrig helt hjemme.

Modviljen har varet i mange år,

En anden slags selv, et brud på det nuværende sår.

Vil ikke være som mor, undgår hendes vrøvl,

Væk fra barndommens mørke, det er en kamp for sjov.

Nu genopdager jeg glæden, det hjertevarme spor,

Ved det almindelige, de fælles grin med mor.

Samle mig selv, samle det splittede,

Ikke skifte ud, men omfavne det hele. Det er nu tid,

Tid til forståelse af fortiden, forbindelse til nu,

Et skridt mod helhed, et forsøg på at forstå, yo, nu er det nu!